

# □ یک جرعه از قرآن (۱)

«قرآن»

«قرآن» از جمله واژه‌هایی است که در آیات مختلف، نقش و معانی متفاوتی را داراست.

□ «قرآن»: در اصطلاح اذهان که معمولاً با شنیدن این کلمه در ذهن همه متبادر می‌شود، معجزه پیامبر اکرم (ص) می‌باشد، همان کتاب هدایتگر آسمانی برای مسلمانان جهان، که به این معنی، در آیات مختلفی آمده است:

□ «إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ - أَقْوَمٌ...»  
(اسراء، ۹)

«همانا این قرآن هدایت می‌کند به آنچه که آن قوام و پایداری دارد...».

□ «و إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ...» (اعراف، ۲۰۴)  
«زمانیکه قرآن خوانده می‌شود پس گوش بسپارید برایش...»

□ «قرآن» در معنای دیگرش مفهوم «خواندن» را در خود دارد:  
«انَّ عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَ قُرْآنُهُ فَإِذَا قُرْآنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ» (قیامة، ۱۷ و ۱۸)

«تنظیم و خواندنش بر عهده ماست پس هرگاه آنرا خواندیم، خواندنش را دنبال کن.».

مراد از خواندن (قرآن)، روخوانی کردن از نوشته یا لوحی نیست، بلکه ذکر و بیان جریانات و برنامه‌ها و سخنان خداوند متعال بصورت شفاهی بر پیامبر اکرم (ص) می‌باشد که جهت جلوگیری از کم و زیاد شدن کلام وحی، ضرورت به نوشتن و کتابت شده و در نظر مردم چنین تداعی شده که قرآن مکتوب نازل شده است.

اگر این معنا از «قرآن» از ریشه «قرأ» دانسته شود، منظور از قرآن، آن نوعی خواندنی است که:

(۱) ...

□ امر به توجه، دیدن و بیان امری با ذکر تمام جزئیات، مثلاً:  
«اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَدْفِ سِكَ الْيَوْمَ عَلَايَكَ  
حَسِيْبًا» (اسراء، ۱۴)  
«بخوان نامهات را، امروز تو خود برای حساب کشیدن از خود  
بسنده‌ای».  
توضیحات فقط جرعه‌ای بود از دریا، قطعاً با «تدبیر، تفکر، تعقل» در  
آیه به آیه این مجموعه آسمانی، راهکارهای علمی و عملی برای انسان  
جهت سعادت‌مندی در دنیا و عقبی در پی خواهد داشت.

MoshtaganZohoor@